Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 17. Warszawa, dnia 20 maja 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu“, zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 28 — 31

III. PISMA OKÓLNE.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

89.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 maja 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1929 r. o wyszkoleniu zawodowem oraz o zasadach doszkolenia szeregowych Policji Państwowej.

Na podstawie art. 43 ustęp pierwszy art. 148 i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.), zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1929 r. o wyszkoleniu zawodowem oraz o zasadach doszkolenia szeregowych Policji Państwowej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 77) ulega następującej zmianie:

w § 20 w wierszu trzecim po wyrazach „i posterunkowych P. P." dodaje się wyrazy „lub też VII kurs wywiadowców w Głównej Szkole Policyjnej".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

90.

OKÓLNIK Nr. 28

z dnia 10 maja 1935 r.

o paszportach dla lekarzy.

(Nr. AP. 129-2637).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Zdarza się niejednokrotnie, że lekarze z Polski zostają wzywani w nagłych przypadkach na konsylja lekarskie lub dla dokonania zabiegów chirurgicznych u chorych osób, zamieszkałych poza granicami Państwa. Wyjazdy tego rodzaju posiadają wybitne znaczenie dla propagandy nauki polskiej.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu z Min. Skarbu, zezwala na wydawanie w powyższych przypadkach paszportów za opłatą ulgową w myśl § 8 rozp. z 7.V.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397), ważnych na krótkoterminowy wyjazd zagranicę (do 10 dni).

Ponieważ tego rodzaju wyjazdy do chorych są z reguły pilne i nagłe, Ministerstwo prosi o zarządzenie wydawania paszportów dla lekarzy wezwanych zagranicę w krótkiej drodze i bez niepotrzebnej zwłoki.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

91.

OKÓLNIK Nr. 29

z dnia 15 maja 1935 r.

o wzywaniu biegłych w postępowaniu wywłaszczeniowem.

(Nr. AA. 21 b-7).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Art. 36 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowem (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 86, poz. 776) postanawia, że na rozprawie co do odszkodowania należy wysłuchać opinji biegłych. Również o zasięganiu opinji biegłych mówią bezpośrednio art. 9 § 3 i 48 § 1 pkt. 2 oraz pośrednio art. 53 § 3 cytowanego prawa.

Wykonanie art. 36 należy do wojewodów, pozostałych zaś artykułów do starostów.

W związku z wątpliwościami, które mogłyby nasunąć takie kwestje, jak: wybór biegłych, ich ilość i wreszcie waga ich opinji jako dowodu w sprawie — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

wobec braku bliższych danych w cytowanem prawie co do sposobu ustosunkowania się do powyższych kwestyj — mają zastosowanie, zgodnie z art. 4 tego prawa — ogólne przepisy postępowania administracyjnego, a w szczególności jego art. 62 — 64, 57 — 61.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca szczególną uwagę Panów na odpowiedni dobór biegłych. Mają to być ludzie z odpowiedniemi, możliwie wysokiemi, kwalifikacjami fachowemi, obeznani dokładnie z miejscowemi stosunkami i cenami gruntów względnie szacowanych materjałów o nieposzlakowanej uczciwości, w stosunku do których nie mogą zachodzić żadne wątpliwości co do ich bezstronności.

Jeżeli wyraźny przepis, jak np. cytowany art. 36 używa terminu „biegłych" w liczbie mnogiej — należy wezwać co najmniej dwóch biegłych. Dla zachowania bezstronności należy,

w razie dopuszczenia biegłego przedstawionego przez jedną ze stron, dopuścić zawsze biegłego strony przeciwnej. Celowem byłoby powołać wówczas jeszcze jednego biegłego z urzędu, jako pewnego rodzaju arbitra pomiędzy nimi.

Biegłym sądowym zaprzysiężonym należy przypomnieć w poszczególnych sprawach złożoną przysięgę. Władza może dać do wglądu biegłemu akta sprawy oraz winna okazać przedmiot oględzin i zarządzić, aby brał udział w przesłuchaniu świadków, o ile okoliczności sprawy wskazują na celowość tego rodzaju zarządzenia.

Opinja biegłego powinna być poparta uzasadnieniem, chyba, że istota sprawy tego nie wymaga. Gdyby biegli opinij swoich nie mogli uzgodnić, każdy z nich składa swoją opinję oddzielnie.

Zasadniczo biegli składają opinje ustnie do protokółu na rozprawie, mogą jednak złożyć ją uprzednio na piśmie, a wówczas na rozprawie należy odczytać te opinje i zażądać potwierdzenia ich przez biegłych ustnie.

Strony mogą zadawać biegłym pytania, dążące do wyjaśnienia zajętego przez nich stanowiska.

Wkońcu zauważa się, że jakkolwiek opinje biegłych nie są dowodem bezwzględnie wiążącym władze, to jednak ponieważ są głównym dowodem w sprawie szacunku, należy specjalną zwrócić uwagę na odpowiedni dobór biegłych.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

92.

OKÓLNIK Nr. 30

z dnia 15 maja 1935 r.

o meldunkach wojskowych zawodowych.

(Nr. AC. 58-4-2).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych rozciągam postanowienia okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 10 z dnia 16 lutego 1935, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1935 r. Nr. 6, na ogół oficerów i podoficerów zawodowych oraz na członków ich rodzin.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

93.

OKÓLNIK Nr. 31

z dnia 20 maja 1935 r.

w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych.

(Nr. SF. 26-8-2).

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1935 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 259) — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu udziela następujących wskazówek i wyjaśnień:

Do § 1 ust. (1).

Specjalnemi opłatami drogowemi są opłaty, o jakich mowa w art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32).

Adjacentami są otrzymujący z budowy lub utrzymania dróg szczególne korzyści (art. 23 wyżej wymienionej ustawy drogowej)—z powodu położenia w pasie przydrożnym ich gruntów, budynków oraz przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych. Natomiast nie są adjacentami zużywający nadmiernie drogi (art. 23 ustawy drogowej).

Opłatami zastępującemi świadczenia drogowe w naturze są opłaty pieniężne, o jakich mowa w art. 31 ustawy drogowej.

Podatkiem inwestycyjnym jest podatek, ustanowiony na zasadzie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884); w szczególności nie jest podatkiem inwestycyjnym podatek od kopalń z art. 5 wymienionej ustawy.

Do § 1 ust. (2).

Ocena warunków i zakres ulg mają zastosowanie odrębnie do każdej daniny i nie są uzależnione od dotrzymania przez płatnika warunków w innych daninach.

Do § 2 ust. (1).

Każdy zarząd związku samorządowego stosuje ulgi odrębnie od innych zarządów związków samorządowych nawet jeśli taka sama danina była wymierzona płatnikowi na rzecz innego związku samorządowego.

W stosunku do płatników, którym zostały przyznane ulgi na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, należy zasadniczo również zastosować z urzędu ulgi, przewidziane obecnie w rozporządzeniu, jako ulgi dalej idące. Płatnicy tacy powinni pisemnie zrezygnować z ulg dotychczasowych, względnie mogą żądać utrzymania nadal ulg poprzednio im przyznanych, jeśli są dla nich korzystniejsze niż te, które miałyby być zastosowane obecnie.

Do § 3 ust. (1) i (2).

Jeśli wymiar daniny zostanie zniżony lub uchylony w trybie odwoławczym, wówczas przy stosowaniu umorzenia miarodajne jest obliczenie, uwzględniające zniżenie lub uchylenie wymiaru, nawet wtedy, gdy uchylenie lub zniżenie

wymiaru następuje po dokonaniu umorzenia; w tym ostatnim wypadku należy więc obliczenie umorzenia poddać rewizji i odpowiednio sprostować.

Świadczeniami w naturze są te świadczenia, jakie płatnik wykonał wzamian należności pieniężnej, przypadającej z tytułu daniny.

Kompensacje obejmują tylko należności prywatno-prawne, natomiast nie obejmują należności o charakterze publiczno-prawnym np. należności płatnika od związku samorządowego z tytułu uchylenia wymiaru daniny w trybie odwoławczym.

Do § 4 ust. (1).

Za dobrowolne uiszczenie należy uważać wpłatę, dokonaną przez płatnika przed upływem terminu, oznaczonego w doręczonem mu upomnieniu. W przypadkach szczególnie uzasadnionych może zarząd związku samorządowego przywrócić lub przedłużyć ten termin.

Do § 6.

Jeżeli zaległość została odroczona, wówczas odsetki i odsetki ulgowe za czas od dnia ich powstania do dnia 31 marca 1934 r. podlegają umorzeniu ostatecznie, nawet gdyby następnie płatnik utracił prawo do dalszego odroczenia. W tym ostatnim wypadku będą pobierane odsetki tylko od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Do § 7.

Za wyrównanie niedopłaconych kwot należy uważać wpłaty, dokonane bądź dobrowolnie, bądź ściągnięte w drodze egzekucji.

Uwagi ogólne.

I. Celem zapobiegnięcia egzekucji tytułów wykonawczych na zaległości podlegające umorzeniu względnie odroczeniu, zarządy związków samorządowych powinny przedewszystkiem wydzielić tytuły wykonawcze na zaległości, powstałe w okresie do dnia 31 marca 1934 r. i wystąpić do urzędów skarbowych o wstrzymanie wykonania wniosków egzekucyjnych, dotyczących tych tytułów wykonawczych, a następnie dokonać następujących czynności:

1) tytuły wykonawcze na zaległości, podlegające całkowitemu umorzeniu, złożyć do akt, jako załatwione ostatecznie, oraz wystąpić do urzędów skarbowych o umorzenie zawieszonego postępowania egzekucyjnego;

2) tytuły wykonawcze na inne zaległości, dotyczące okresów z przed dnia 1 kwietnia 1934 r. odłożyć do dnia 15 czerwca 1935 r., a o ile chodzi o posiadaczy gospodarstw wiejskich — do dnia 1 listopada 1935 r. Po tych terminach należy wyprowadzić stan zaległości i definitywnie ustalić umorzenia względnie odroczenia. Tytuły wykonawcze, obejmujące zaległości, które zostały umorzone, należy złożyć do akt, jako załatwione ostatecznie, oraz wystąpić do urzędów skarbowych o umorzenie zawieszonego postępowania egzekucyjnego. Tytuły wykonawcze, które obejmują zaległości odroczone, należy odłożyć; o ile płatnik w dalszym ciągu będzie spełniać warunki, przewidziane w § 4, tytuł wykonawczy będzie stale odłożony; z chwilą jednak niezapłacenia w terminie bieżącego wymiaru, należy wystąpić do urzędu skarbowego z wnioskiem egzekucyjnym względnie z wnioskiem o wznowienie zawieszonego postępowania egzekucyjnego.

Wszystkie inne tytuły wykonawcze wydzielone, a nie zakwalifikowane do utworzenia względnie odroczenia tudzież tytuły na zaległości powstałe w okresie po 1 kwietnia 1934 podlegają wykonaniu egzekucyjnemu.

II Zarządy związków samorządowych sporządzą wykazy, zawierające kwoty umorzone z podziałem na poszczególne daniny i złożą te wykazy Panom Wojewodom w następujących terminach:

1) do dnia 15 lipca 1935 r. o umorzeniach z wyjątkiem umorzeń na skutek uskutecznienia dopłat w terminach ulgowych z § 7;

2) do dnia 15 sierpnia 1935 r. o umorzeniach uskutecznionych na skutek uzyskania przez płatników ulg w terminie ulgowym (z wyjątkiem posiadaczy gospodarstw wiejskich);

3) do dnia 1 stycznia 1936 r. o umorzeniach na skutek uzyskania ulg przez płatników, posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Panowie Wojewodowie zarządzą po otrzymaniu tych wykazów, sporządzenie wykazów dla całego województwa z podziałem na poszczególne daniny i rodzaje związków samorządowych (miasta, powiatowe związki samorządowe i gminy wiejskie), oraz prześlą takie wykazy w 2-ch egzemplarzach Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w terminie do dnia 1 lutego 1936 r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o zakomunikowanie niniejszego okólnika zarządom gmin miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych, oraz zarządom gmin wiejskich.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o roztoczenie nadzoru nad przeprowadzeniem akcji, zakreślonej w okólniku niniejszym oraz o ewent. wydanie ze swej strony dalszych zarządzeń i pouczeń.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

94

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 maja 1935 r.

o uzgadnianiu zmian w podziale administracyjnym Państwa z wydziałami Rolnictwa i Reform Rolnych.

(Nr. GL. 3c-12-4).

Do

P. P. Wojewodów.

Zgodnie z postanowieniami cz. 2 art. 2 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1. r. 1926) — grunty, położone w granicach administracyjnych miast, nie podlegają działaniu tej ustawy. Wobec powyższego ze względu na interesy reformy rolnej, a szczególniej ze względu na nieuszczuplanie zapasu ziemi na cele parcelacyjne, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych jest zainteresowane we wszystkich sprawach dotyczących zmiany granic istniejących gmin miejskich, jak również tworzenia nowych.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o wydanie w myśl § 10 rozp. z dn. 13.VIII.1931 r. o organizacji urzędów wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611) zarządzenia, aby wszelkie wnioski, dotyczące zmian w podziale administracyjnym Państwa, a w szczególności zmiany granic gmin miejskich oraz tworzenie nowych gmin miejskich były uzgadniane każdorazowo z wydziałem Rolnictwa i Reform Rolnych w urzędach wojewódzkich oraz aby w uzasadnieniu projektów, przesyłanych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, umieszczana była wzmianka o ustosunkowaniu się do postulatów, związanych z reformą rolną.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

95.

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 maja 1935 r.

o kompetencji terytorjalnej Konsulatu Francji w Gdyni i zmiany okręgów konsularnych we Lwowie i Poznaniu.

(Nr. GL. 77-136)

P. P.

Wojewodom w Toruniu, Poznaniu, Lwowie, Łodzi, Łucku i Starostom tych województw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości pismo M. S. Z. Nr. PD kns. 423-Fr.-Gau-I.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH
Departament Protokół Dyplomatyczny
Warszawa,
dnia 2 maja 1935 r.
Nr. P. D. kns. 423/Fr/Gau/I.

W sprawie kompetencji terytorjal. Konsulatu Francji w Gdyni i zmiany okręgów konsularnych we Lwowie i Poznaniu.

Ambasada Francuska w Warszawie w nocie swej z dnia 18 kwietnia 1935 r. Nr. AE. 120 powiadomiła Ministerstwo Spraw Zagranicznych o wydzieleniu Województwa Pomorskiego z pod dotychczasowej kompetencji terytorjalnej Konsulatu Francuskiego w Poznaniu i przyłączeniu go do kompetencji nowoustanowionego Konsulatu w Gdyni.

Ponadto Rząd Francuski postanowił Województwo Łódzkie włączyć do okręgu kompetencji terytorjalnej Konsulatu w Poznaniu, a Województwo Wołyńskie — do Konsulatu we Lwowie.

Przyjąwszy powyższe zmiany do wiadomości Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych o powiadomienie o tem kompetentnych urzędów.

(—) Romer
DYREKTOR PROTOKÓŁU

96.

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 maja 1934 r.

w sprawie ochrony rzek przed zanieczyszczeniem.

(Nr. BS. 38-a-51).

Do

Pana Wojewody w Warszawie, Poznaniu, Krakowie.

Zgodnie z uchwałą, powziętą na IV posiedzeniu Międzyministerjalnej Komisji Ochrony Rzek przed zanieczyszczeniem (protokół przesłany Panu Wojewodzie przy piśmie Min. Spraw Wewn. z dnia 31.I.1935 r. Nr. BS. 38/a/49) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o wydanie zarządzenia, aby posiedzenia Międzywojewódzkiego Komitetu Ochrony Rzek odbywały się raz do roku w jesieni.

Uchylając zarządzenie swe z dnia 30.III 1933 Nr. BS. 38/b/15, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o nadsyłanie sprawozdań z prac Międzywojewódzkiego Komitetu raz do roku w terminie do dnia 1 grudnia, a nie tak jak dotąd dwa razy do roku. Treść sprawozdań pozostaje bez zmiany.

Terminy nadsyłania krótkich sprawozdań finansowych z uwzględnieniem kwot udzielonych przez zainteresowany w badaniach rzek czynnik społeczny i gospodarczy pozostają niezmienione zgodnie z zarządzeniem Min. Spraw Wewn. Nr. Z. T. 26/1 z dnia 4.V.1932, t. j. najpóźniej do dnia 1 maja.

Jednocześnie zgodnie z uchwałami, zawartemi w wyżej wymienionym protokóle, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o wydanie zarządzenia podległej sobie placówce badawczej, aby w drodze bezpośredniej przesyłała materjały uzyskane z prac w terenie pozostałym placówkom badawczym, co pozwoli na ułatwienie i skoordynowanie prac badawczych.

ZA DYREKTORA DEPARTAMENTU
(—) inż. T. Szanior
NACZELNIK WYDZIAŁU

97.

PISMO OKÓLNE

dnia 15 maja 1935 r.

o wysiedlaniu osób nielegalnie przekraczających granicę.

(Nr. AP. 119-N-9).

Do

Pana Wojewody w Białymstoku, Warszawie, Toruniu, Poznaniu, Łodzi, Katowicach i Starostów powiatów granicznych w tych województwach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła odpis noty wymienionej pomiędzy Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Poselstwem Niemieckiem w Warszawie - w sprawie wysiedlania osób nielegalnie przekraczających granicę— do wiadomości z prośbą o wydanie potrzebnych ewentualnie zarządzeń.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

Otrzymują ponadto:
Dowództwo Korpusu Ochrony Pogranicza,
Komenda Straży Granicznej.

E. III. 736/1/1.

Do

Poselstwa Niemieckiego w Warszawie.

Nota słowna.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ma zaszczyt stwierdzić, że między Rządem Polskim a Rządem Niemieckim istnieje następujące porozumienie:

Rządy Polski i Niemiecki wydadzą organom granicznej kontroli paszportowej zarządzenia, mocą których organa te przyjmować będą nawet bez stwierdzenia przynależności państwowej osoby co do których zostanie stwierdzone, że w ciągu ostatnich 48 godzin przekroczyły nielegalnie granicę polsko-niemiecką. Przejęcie takie może się odbywać na wszystkich punktach przejściowych otwartych dla granicznego ruchu osobowego, przyczem winno ono nastąpić z reguły w punkcie przejściowym najbliższym miejsca przytrzymania. Organ doprowadzający daną osobę wręczy równocześnie organowi przejmującemu odpis protokółu zaopatrzony w podpis i pieczęć służbową i zawierający następujące dane: a) imię i nazwisko przytrzymanego, b) miejscowość i okoliczności wśród których został przytrzymany, c) dzień i godzinę przytrzymania, d) okazane dokumenty, e) zeznanie przytrzymanego co do miejsca jego zamieszkania, oraz co do miejsca i czasu przekroczenia granicy.

Warszawa, dnia 5 marca 1934.

98.

PISMO OKÓLNE

z dnia 16 maja 1935 r.

w sprawie oświetlania zapór granicznych na drogach.

(Nr. AP. 116-N-19).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem lubelskiego) i Starostów powiatów granicznych.

W związku z zapytaniem jednego z P. P. Wojewodów w sprawie oświetlania zapór granicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministrem Komunikacji, wyjaśnia, jak następuje:

Oświetlanie rogatek granicznych należałoby w zasadzie wprowadzić na wszystkich drogach, na których znajdują się zamknięte w porze nocnej rogatki (zapory) które — z braku oświetlenia mogłyby spowodować nieszczęśliwe wypadki. Jednakże wobec trudnej sytuacji gospodarczej Państwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie uważa w obecnej chwili za możliwe wprowadzenie jednolitego typu latarń i materjału do oświetlania dla całej granicy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważa równocześnie, iż nie miałoby nic przeciwko temu, aby ***z jaknajdalej posuniętą oszczędnością, uwzględniane były stopniowo i w miarę ich napływania*** — wnioski Starostów co do oświetlania zapór granicznych, jeżeliby ze względu na bezpieczeństwo ruchu i potrzeby kontroli granicznej (paszportowej i celnej), oświetlanie zapór zostało przez Pana Wojewodę uznane za niezbędne. Należy przytem zaznaczyć, iż oświetlenie rogatek (zapór) powinno w każdym razie odpowiadać wymogom § 53 rozporządzenia z 26.VI.1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611).

Koszt oświetlenia rogatek, jeżeli chodzi o drogi państwowe, byłby pokrywany przez Ministerstwo Komunikacji po przedstawieniu odpowiednich wniosków ze strony Pana Wojewody. Co do dróg samorządowych, to koszt ten powinienby obciążać samorządy, utrzymujące dane drogi.

Równocześnie uchyla się pismo okólne z dnia 5.V.1933 r. Nr. BO-58/16 w części uregulowanej niniejszem pismem.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.